

وحدت شیعه و سنی

بینید مسئله‌ی حفظ وحدت این نیست که فقط تعداد کمی از علمای شیعه گفته باشند این مسئله‌ای است که یک ضرورت عقلی است. قبل از اینکه اسلامی باشد عقلی است عقل حکم می‌کند که این مؤمنین بین خودشان وحدت داشته باشند این حکم عقل است بعد هم قرآن دستور داده است که بین مؤمنین نباید نزاعهای اینچنینی در بگیرد و الا «فتفشلوا و تذهب ریحکم» سست می‌شوید و اون بزرگی شما ابهت شما از بین می‌رود و وقتی که بین ماها طوایف مسلمانها اختلاف و تضاد و کشمکش و دعوا باشد دشمنان اسلام سودش را می‌برند اینها خیلی روشنه اگر کسی مخالفتی با این نگاه وحدت‌گرا بکند معلوم است که عقلش ضعیفه هم نقلش ضعیفه هم دیانتش ضعیفه خوب از این طرف اصرار بر وحدت می‌شود اما از آن طرف بحث لعن دشمنان اهل بیت هست خوب این منافاتی با هم ندارد ما هیچ وقت با دشمن اهل بیت وحدت نمی‌کنیم کسانی هم که طرفدار دشمنان اهل بیت باشند با آنها هم وحدت نمی‌کنیم آنها عده‌ی بسیار بسیار قلیلی هستند که به اصطلاح به آنها می‌گویند ناصبین یعنی آنهایی که نصب عداوت و دشمنی دارند با امیرالمؤمنین هیچ وقت هیچ عالمی نمی‌گوید با فرد ناصبی وحدت کنید یا با طرفدار نواصب وحدت کنید اینها به کنار اما اکثر قاطبه‌ی مسلمانها جزو دوستان اهل بیت هستند منتها دوستی اهل بیت هم مراتب دارد بعضیها بیشتر دوستی دارند بعضیها کمتر ولی بالاخره دوست اهل بیت هستند حال اگر کسی طرفدار غاصبان اهل بیت باشد و قبول داشته باشد که حقوق آنها قطع شده باز هم از آنها طرفداری کند ما کاری با اون نداریم با اون هم وحدت نمی‌خواهیم بکنیم ما با عموم مسلمانها کار داریم که اینها عمدتا قبول دارند که باید با دشمنان پیغمبر خدا مبارزه کرد آنها را کنار زد دشمنان اهل بیت هم دشمنان پیغمبر خدا هستند بنابراین کسی که حقی را غصب کرده حق به این بزرگی را غصب کرده سزاوار لعن است اما این را هم بدانید که لعن غیر از اهانت است غیر از دشنام‌گویی است لعن یعنی اینکه خداوندا اینها را از رحمت خودت دور کن کسی که با تو مبارزه کرده کسی که دشمن تو و پیغمبرت و اهل بیته بوده این از رحمت تو دور باد مثل اینکه بگویم خدایا شیطان را لعن و نفرین فرما از رحمت خودت دورش کن خوب اینکه معلوم است که باید نفرین شود دور شود کی می‌تواند از این دفاع کند که بگوید ما از شیطان دفاع می‌کنیم و او را نفرین نکنید مشابه همین برای اون کسانی هستند که حکم خدا را به این روشنی زیر پا گذاشته‌اند و مثلا آمده‌اند و امام حسین(ع) را شهید کرده‌اند ببینید اگر کسی لعن کند قاتلان حضرت اباعبدالله الحسین(ع) را هیچ مسلمان صحیح النسبی هیچ مسلمان صادقی این ناراحت نمی‌شود تنها کسانی ناراحت می‌شوند که مشکل روحی روانی اسلامی حق جویی در این مسائل اخلاقیشان مشکل داشته باشد یعنی کسی که رضایت دارد به کشته شدن حضرت اباعبدالله الحسین(ع) در عاشورا این کس مشکلات روحی روانی حتما دارد حتما مشکلات اخلاقی دارد حتما مشکلات ممکن هست مشکلات ولودی هم داشته باشد در اصل صحت ولادتش هم تردید باید کرد خوب اینجور مسئله‌ای را نمی‌شود ما به سادگی از کنارش رد بشویم البته ما امروز می‌بینیم کسانی را که در قیافه‌ی یک عالم اسلامی هم ظاهر می‌شوند بر صفحه‌ی تلویزیونها و شبکه‌های ماهواره‌ای هم می‌آیند و به اسم بیان موارد احکام اسلامی و خالص اسلامی کار یزید را تبریر می‌کنند اون را درست می‌شمارند و با دفاعی که از او می‌کنند می‌خواهند خود را شریک در کار یزید کنند خوب ما با این تیپ آدمها نه وحدتی می‌خواهیم بکنیم نه اونها را دوست داریم و از خدا می‌خواهیم که اونها را از رحمت خودش دور بکند و اصلا با یزید محشور بکند دیگه از این بهتر هر کس را ما اینچنین دعا می‌کنیم خدایا هر کسی را با آنکه دوست دارد محشور کن این اشکالی دارد؟ خوب این نتیجه‌اش می‌شود رحمت برای

یک عده‌ای و لعنت برای عده‌ای دیگر ما وقتی دعا می‌کنیم خدایا کسی که طرفدار یزیده اون را با یزید محشور کن این لعنت برای اوست ولو اینکه خودش نفهمد فکر کند ما براش رحمت خواستیم و از این طرف هم دعا می‌کنیم که خدایا پیروان و دوستان اهل بیت را با آنها محشور کن خوب این رحمت برای او می‌شود بنابراین منافاتی ندارد ما بحث از وحدت که می‌کنیم می‌گوییم سر مسائل جزئی اختلاف نکنیم سر مسئله‌ی نحوه‌ی وضوی من اینچنین است و وضوی شما آنچنان سر این چیزها اختلاف نکنیم بیاییم اصل اسلام را بگیریم اصل توحید و پیامبری و نبوت و شریعت و کتاب و اون اموری که مشترک بین ما هست بگیریم دوستی اهل بیت و امیر المؤمنین (ع) هم که گاهی مشترک بین ما هست بگیریم بیاییم بر وفاق بر محور امیرالمؤمنین جمع بشویم اینها شدنیه دیگه اینها کسانی که صادقانه دنبال می‌کنند مسائل را اختلافی در این جهت نمی‌کنند.